

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Országgyűlés Hivatala

Ügyiratszám: 2/10921

Érkezett: 2013 APR 29.

Írásbeli választ igénylő kérdés

Dr. Kövér László úrnak
az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 46/1994. (IX.30.) OGY határozat 91. § (1) bekezdése alapján **„Egyetért-e a miniszter az államtitkár kijelentéseivel?”** címmel írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani Balog Zoltán emberi erőforrás miniszterhez.

Tisztelt Miniszter Úr!

Mivel nem először fordul elő a parlamentben, hogy az EMMI államtitkára, Soltész Miklós azzal vádolja az LMP-t, hogy az ország lejárataán fáradozó álcivilekkel játszik össze, okkal feltételezhető, hogy nem csupán a vita hevében elhangzott, meggondolatlan kijelentésekről van szó, hanem a tárca hivatalos álláspontjáról. Felidéznék párat az államtitkár egyre nagyobb vehemenciával előadott állításai közül.

2012 októberében az Országos Fogyatékosügyi Program végrehajtásáról készült jelentés vitájában az alábbiakat mondta Soltész Miklós: „Köszönöm szépen azoknak az észrevételeit, akik részt vettek a vitában, még azokét is, akiknek a hozzászólása kísértetiesen hasonló azoknak a mondataihoz, azoknak a gondolataihoz, üzenetéhez, akik egyébként egy hasonló jelentést, csak sokkal bővebb jelentést és hasonló időszakról szóló jelentést kint, Genfben egy ENSZ-jelentést ahogy támadtak. Itt gondolok az LMP hozzászólásaira, *akiknek nyilván valaki megírta a szövegét.*” „Látszik az, hogy az LMP azzal a tizenegynéhány fővel, akik itt ülnek a parlamentben, *hátról nagyszerű jelentéseket kapnak különböző emberektől.*”

2012 decemberében egy napirend előtti felszólalásomhoz való hozzászólásában az államtitkár a következőket mondta: „Mindig is becsültem az LMP magabiztosságát olyan kérdésekben, amelyekben *megkapják valakitől a felkészítő anyagot*, majd úgy mondják el, mint szakértők nagy tudását. Arra kérem, tisztelt képviselő asszony, próbáljon egy kicsit körülnézni, hogy mi volt ezen a területen, olvassa el az eddigi parlamenti jegyzőkönyveket, és nézze át, hogy mekkorák azok a statisztikai adatokbéli különbségek, amelyek Magyarországot jellemezték akár a környező országokkal, akár az európai uniós átlaggal szemben. Önök mindig nagyon

szívesen hivatkoznak a nemzetközi tapasztalatokra, a nemzetközi számokra, sőt, *ha valamilyen bajuk van az országgal, akkor legszívesebben nemzetközi bíróságokhoz vagy nemzetközi szervezetekhez futnak el árulkodni.*"

Múlt héten, április 23-án a fogyatékos személyek jogairól szóló törvény módosításáról szóló törvénytervezet vitájában minden korábbit meghaladó bizonyossággal tett Soltész Miklós állításokat az LMP és az álcivil szervezetek" viszonyáról: „De mielőtt ebbe belevágnék, egy kicsit ehhez az LMP-s, SZDSZ-es, én nem tudom, *álciviles felszólaláshoz* néhány gondolatot engedjenek meg. Néhány hónappal ezelőtt, amikor Genfben az úgynevezett országvédelesen jártunk az ENSZ keretében, akkor ott feltűnt néhány civil. És érdekes módon, *azok a gondolatok, amelyek az ország teljes bemártása, a teljes beárulása szintjén hangzottak el, ezek a szavak most elhangzottak jelenleg most éppen független, magát, én nem tudom, hova soroló képviselő asszony szájából.*"

„Nem szégyellik magukat, amikor *Brüsszeltől Strasbourig mindenhol csak a rosszat mondják az országról?* Ne haragudjon, ön hova kötődik? Magyarországhoz? Ha meg Magyarországhoz kötődik, akkor legyen szíves elismerni azokat a törekvéseket, amelyeket az igazi civil szervezetek, *nem azok, akik semmit nem tesznek a fogyatékosokért,* az igazi civil szervezetek tesznek. *Őn pedig ez utóbbiakat támogatja, mármint azokat, akik csak az ország bemártásával foglalkoznak.* Ez hosszú távon hova vezet?"

„Van ilyen ország még bárhol, *van ilyen képviselő még bárhol, hogy külföldre elviszik a panaszukat?* Mondják el itt! De *önök felkészítették ugyanezeket az álcivil szervezeteket, és olyan dolgokat állítottunk rólunk, Magyarországról fogyatékosügy területén, hogy az elképesztő.* Hogy miért nem lehet Magyarország belterületén belül ingyenesen utaznia a fogyatékos embereknek repülővel. Hát mondjuk, azért, mert nincs repülőgépjárat, vagy ami van, az maszek. *Olyan dolgokat vetettek a szemünkre, amit egyszerűen azok a közalkalmazottak, köztisztviselők, és aki normális emberek hallgatták ezt a vitát, azok nem értették, hogy miről van szó. De most már fölismerem, önök azok, akik folyamatosan együttműködnek ezekkel a szervezetekkel, és önök azok minden területen, Strasbourgan, Brüsszelben, Genfben, akik Magyarország rossz hírét viszik.* De higgyék el, amit csinálnak, ez mindenkinek árt!"

Mint az a fentiekből is látszik, Soltész Miklós vissza-visszatérően hozza összefüggésbe az LMP-t bizonyos „álcivilekkel”, és vádol minket azzal (kelti rossz hírünket belföldön, minden megalapozottság nélkül), hogy nemcsak hogy összejátszunk ezekkel a civilekkel, hanem egyenesen „külföldre visszük a panaszunkat”, és „Brüsszeltől Strasbourig mindenhol csak a rosszat mondjuk az országról”.

Ezek nyilvánvalóan olyan vádak, amelyek mellett már nem mehetünk el szó nélkül. Ezért azt szeretnénk megtudni a Miniszter úrtól, hogy:

1. A tárca hivatalos álláspontjának tekinthető-e Soltész Miklós azon állítása, hogy különbséget kell tenni igazi civilek és álcivilek között, akik „semmit sem tesznek a fogyatékosokért”?
2. Amennyiben a tárca hivatalos álláspontjáról van szó, kérdezném, hogy melyek pontosan az „igazi” civil szervezetek, és melyek az „álcivil szervezetek”?
3. Hivatalos álláspontnak tekinthető-e Soltész Miklós azon vissza-visszatérő állítása, hogy az LMP „folyamatosan együttműködik” ezekkel az „álcivil szervezetekkel”, sőt, maga is részt vesz Magyarország külföldi lejáratásában Strasbourgan, Brüsszelben és

Genfben? Mi történt Strasbourgban, Brüsszelben és Genfben, amire az államtitkár utal?

4. Amennyiben ez a tárcza hivatalos álláspontja, mivel tudja ezen állításokat alátámasztani? Kérem miniszter urat, hogy – hivatkozásokkal - bizonyítsa az államtitkár alábbi kijelentéseinek megalapozottságát:

- „Nem szégyellik magukat, amikor Brüsszeltől Strasbourgig mindenhol csak a rosszat mondják az országról? Ne haragudjon, ön hova kötődik? Magyarországhoz? Ha meg Magyarországhoz kötődik, akkor legyen szíves elismerni azokat a törekvéseket, amelyeket az igazi civil szervezetek, nem azok, akik semmit nem tesznek a fogyatékosokért, az igazi civil szervezetek tesznek. Ön pedig ez utóbbiakat támogatja, mármint azokat, akik csak az ország bemártásával foglalkoznak.”
- „Van ilyen ország még bárhol, van ilyen képviselő még bárhol, hogy külföldre elviszik a panaszukat?”
- „De önök felkészítették ugyanezeket az álcivil szervezeteket, és olyan dolgokat állítottunk rólunk, Magyarországról fogyatékosügy területén, hogy az elképesztő.”
- „De most már fölismerem, önök azok, akik folyamatosan együttműködnek ezekkel a szervezetekkel, és önök azok minden területen, Strasbourgban, Brüsszelben, Genfben, akik Magyarország rossz hírét viszik.”

Feltételezem, hogy a tárcza is van olyan igényes önmagával szemben, mint amit másokkal szemben elvárásként fogalmaz meg, ebből következően nem tesz megalapozatlanul másokat rossz hírbe hozó, sejtető kijelentéseket. A tárcza valóságnak megfelelő, korrekt állítások melletti elkötelezettségében bízva várom Miniszter úr válaszát a fenti kérdésekre.

Budapest, 2013. április. 29.

Szél Bernadett

független képviselő
(LMP)